
Rába György

KÉNYÚR ÓSZIKÉJE

Mikor a bánalom szava se fáj már
s a közönyösnél vagy közömbösebb
mikor lassítva lépsz a telefonhoz
hátha leteszi aki keresett
s örülsz ha beszámolód fordulóján
odábbáll addig még hű hallgatód
s hogy kétnapi késéssel kézbesíti
postásod a sürgönyi meghívót
ha idegen nemzeti ünnepen
nem invitál többé a nagykövetség
a fogadás óráján heverődön
úri kedvedre töltöd el az estét
helyettük madárvárta ablakod
egy fönn nyilall másik ághegyen ing
a harmadik pördül a levegőben
a negyedik mindegy ez happening
s a csöpp artisták belépőjegyet
még szerény föllépti díjat se kérnek
ha elunod függönyt is te bocsátsz rá
legyen mindenre gondja a nagy égnek

MAGAM ÜGYÉBEN

Azt mondta mért nem ír víg
verseket ahogy illik
azt is mért nem játszik vidám
mesemondó szája harmonikán

Mikor elragadtak áramlatok
nem kívántam tudni mi is vagyok
lebegve szabad madár nyárfa bolyha
a természet határán ki dalolna
dicshimnusz vagy kuplét akár
csak sose múlna az egyéni nyár
csak tenyészne és benne élne
szövegtelen az élet terebélye
záron lakaton nem zörögne akkor
a birtokon belüli fiatalok

de az évek mord hosszútávfutók
ki látott vonzó tar vigadozót
a sors immár körme alatti tüske
szószólójának állni tiszte
s fülbemászó melódiák
szólaltanak-e diszsonanciát

ISTENEK TEREFERÉJE

Hallottam azt dűnnyögték ez is itt
döngeti birodalmunk kapuit
mikor kezdődött ez a zaj mióta
zsibong küszöbünkön ez a helóta
bárki együgyű ugyan hiszi-e
itt benn sarjad a boldogság füve
s hiszékenyen véli belül kerülve
várja a halhatatlanság nedűje
s elérhető se több se kevesebb
amit ez a zsvajgó keresett
mióta eszmélkedik azt gyanítja
mulandóságának nálunk van írja
ó balgaság szentséges hitei
túllátó célját hogy elcsípheti
rádöbben ha leroskad majd a zárra
osztályrésze maga volt ez a lárma

Gábor Miklós

KÓRHÁZ A VILÁG* (I)

1986. május 19., hétfő

Tegnap délután idegesítő szemtünetek. A János-kórházba látogatunk (Krisztának második gyermeke is megszületett, egy kislány), amikor a tünetek jelentkeznek. De már előzőleg: mintha a hajam állandóan a szemembe lógna, hiába hessegetem. Trombóristól félek. Ott, a kórházban megvizsgálják. Szerintük *csak* az üvegesttel van valami baj, ott akarnak tartani. Ma nem játszom. Fáradt vagyok.

* A címet a sajtó alá rendező adta.